

ಕರ್ತನ ಭೋಜನದಲ್ಲಿ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಜಾಲುಗಾರರಾಮುವ ವಿಚಾರ

“ಹಿಂಗಿರುವದಲಿಂದ ಯಾವಸಾದರೂ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಕರ್ತನ ರೊಣ್ಣಯನ್ನು ತಿಂದರೆ ಇಲ್ಲವೇ ಆತನ ಹಾತೆಯಲ್ಲ ಹಾನಿಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ಕರ್ತನ ದೇಹಕ್ಕೂ ರಕ್ತಕ್ಕೂ ದೈತ್ಯಹಂಪಾಡಿದವನಾಗಿರುವನು. ತುತ್ತಿಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನನ್ನು ಹಲ್ಲಣಿಸಿ ಹೊಂಡಬಹಳಿಗೆ ಆ ರೊಣ್ಣಯಲ್ಲ ತಕ್ಕೊಂಡು ತಿನ್ನಲ್ಲ, ಆ ಹಾತೆಯಲ್ಲ ಕುಡಿಯಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಕರ್ತನ ದೇಹವಂದು ಬಿಂಬಿಸಿದೆ ತಿಂದು ಕುಡಿಯವಷಣು ಹಾಗೆ ತಿಂದು ಕುಡಿಯವದಲಿಂದ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಣೀಗೊಳಿಗಾಗಿರುವನು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಸಿಷ್ಟುಳ್ಳ ಬಹುಮಂದಿ ಬಳಹಿಂದರೂ ರೋಗಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಅನೇಕರು ನಾಯುತ್ತಾರೆ” (1 ಕೊಲಿಂಥ 11:27-30).

ತೀಂತ್ರಣೆ ನ್ಯಾಹಿಸಿದ ಭೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಸ್ತರ್ವಾದ ನಾಪುಗಳ ಸೇಲಬರುವಾಗ, ಯೀಂನುಬಿನ ಮರಣವನ್ನೆ ನೆನಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹೌಲನು ಈ ಕುಲತು, “ಸಿಂಪು ಈ ರೊಣ್ಣಯನ್ನು ತಿಂದು ಈ ಹಾತೆಯಲ್ಲ ಹಾನ ಮಾಡುವಷಟ್ಟು ನಾಲ ಕರ್ತನ ಚುರಣವನ್ನು ಆತನು ಬರುವ ತನಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತೀರೆ” ಎಂದು ಬರೆದನು (1 ಕೊಲಿಂಥ 11:26). ನಾಪು ಈ ಆಜರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ, ನಭಿಯ ಬಕ್ಕತೆಯನ್ನು ತುಸಿದ್ದಿಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ, ನಾಪು ಸೇಲ ಬರುವಾಗ ಆತನ ರಕ್ತಣಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು ಎಂದು ನಹ ತುಸಿದ್ದಿಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ: ಹಾನು ನಮ್ಮ ಧ್ವನಿದ ಮುಖಾಂತರ, ಯೀಂನುಬಿನ ಯಜ್ಞದ ಮರಣವನ್ನು ನಾಲ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಆದ ಕೈಸ್ತರ್ವ, ವಾರದ ಚೆಳದಲನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಭೋಜನದ ಆಜರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು (ಅಜ್ಯಾಯ 10:25; 1 ಕೊಲಿಂಥ 16:1, 2). ತಮ್ಮ ದೇವರ ಆರಾಧನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲ ಅವರು ತುಮವಾಗಿ ತಿಂದು ಕುಡಿಯತ್ತಿದ್ದರು. ವಾರದ ಚೆಳದಲನೆಯ ದಿನ ಅವರುಗಳು ಕೂಡಿಬರುವಾಗ ಈ ಆಜರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನೇ ಹೌಲನು 1 ಕೊಲಿಂಥ 11ರಲ್ಲಿ ನೂಡಿಸಿರುವನು (ಅಪ್ರೋಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳು 20:7; 1 ಕೊಲಿಂಥ 11:20).

ಕೊಲಿಂಥದವರು ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ತಮ ಬಧ್ಯವಾಗಿ ಆಜಲನುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾಯೆದ ಸಿಬಿತ್ತು ಅಪ್ರೋಸ್ತಲನು ಅವರನ್ನು ಗರ್ದಲಿಸಿದನು: ಸಿಂಪು ಮಾಡುವ ಭೋಜನವು ಭೋಜನವಲ್ಲ ... ಹಿಂದಿನ ಒಬ್ಬನು ಹಸಿದಿಯತ್ತಾನೆ, ಮುಕ್ಕೊಬ್ಬನುಕುಡಿದು ಮತ್ತುನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ (1 ಕೊಲಿಂಥ 11:20, 21). ಹೌಲನ ಗರ್ದಲಕೆಯಲ್ಲ ಕರ್ತನ ಭೋಜನದ ಮೇಲಿಂದ ಅವನ ಗೌರವವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತೇವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಕೈಸ್ತ ಜಿವನದ ಮೂಲ ಅಂಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. 1 ಕೊಲಿಂಥ 11:27ರಲ್ಲ, ಈ ವಿಜಾರವಾಗಿ ಕರೆಲರವಾದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ: “ಹಿಂಗಿರುವದಲಿಂದ ಯಾವಸಾದರೂ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಕರ್ತನ ರೊಣ್ಣಯನ್ನು ತಿಂದರೆ ಇಲ್ಲವೇ ಆತನ ಹಾತೆಯಲ್ಲ ಹಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ಕರ್ತನ ದೇಹಕ್ಕೂ ರಕ್ತಕ್ಕೂ ದೈತ್ಯ ಮಾಡಿದವನಾಗಿರುವನು.”

“ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿ” ಎಂಬ ಹದವನ್ನು ಹಲಶಿಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ “ವೃಧಂ” ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಅದರ ತುಮಬಧಿತೆಯನ್ನು ತೋರುತ್ತದೆ. NASB ಯಲ್ಲ ಎರಡು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹದಗಳು: “ಅಯೋಗ್ಯವಾದ ಆಜರಣೆ” ಹೌದು ನಾಪುಗಳ ಇದರಲ್ಲ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿಯಾ ಹಾಲುಗಾರರಾಗಿದ್ದೇವೆಯೇ?

ಮುಂದ್ವೇಶವಿಂದ

ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಕರೆನ ಭೋಜನದಲ್ಲ ಹಾಲುಗಾರರಾದರೆ ಅದು ಅಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕರೆನ ಭೋಜನವು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖವಾದ ರಳಹರೇಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ, ಅದ ಕರೆನನ್ನು ನೆನಸುವರೆದೇ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದಲಿಂದ ಹೊಲನು “ನೀವು ಈ ರೋಣಿಯನ್ನು ತಿಂದು, ಈ ಹಾತೆಯಲ್ಲ ಹಾನಿ ಮಾಡುವಷ್ಟು ನಾಲ ಕರೆನ ಮರಣವನ್ನು ಅತನು ಬರುವ ತನಕ ಶ್ರೀದ್ವಿಪದಿನುತ್ತಿಂದ” (1 ಕೊಲಂಧ 11:26). ಹೊಮು ಕರೆನ ದೇಹ ಮತ್ತು ರಕ್ತ ನಮಗಾಗಿ ನಿಂಡಲಾಯಿತು ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಅತನನ್ನು ಶ್ರೀದ್ವಿಪದಿನುತ್ತೇವೆ.

ಒಂದು ತಣ್ಣಿದ ಶಫ್ತ್‌ತೆ

ನಾವು ತಣ್ಣಿದ ಆರ್ಥರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಇದರಲ್ಲ ಹಾಲುಗಾರರಾದರೆ, ಅದು ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೊಂಧಿದ್ದದವರು ಧೈಹಿಕವಾದ ಶ್ರೀತಯ ಜೀತಣಕ್ಕೆ ಕರೆನ ಭೋಜನಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೃದಯಗಳು ಬೇರೆ ಬಿಜಾರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದವು. ಆದ್ದಲಿಂದ ಹೊಲನು: ಭೋಜನವಾಗುವಲ್ಲ ಶ್ರೀತಯೊಬ್ಬನು ತಾನು ತಂದದ್ದನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗಿಂತ ಮುಂದಾಗಿ ಉಂಟಮಾಡುತ್ತಾನೆ: ಹಿಂಗೆ ಒಬ್ಬನು ಹಂಸಿದಿರುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಕುಡಿದು ಮತ್ತೊಬ್ಬಾಗಿರುತ್ತಾನೆ (1 ಕೊಲಂಧ 11:21) ಎಂದು ಹೇಳಿರುವನು. ಈ ಕೈನ್ಯದು ಹೊಷ್ಟೆಬಾಕರನವನ್ನು ಬೈಯಲ್ಕಿರುತ್ತದೆ ಇಷ್ಟಣಿಕ್ಕನ್ನು ಹಾಗೂ ಸ್ವಾಧ್ಯಾವನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಅದನ್ನು ಕರೆನ ಕ್ರಮದಲ್ಲ ಅನುಸರಿಸದೆ, ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟತ್ವಕಾರ ಅಜಲನುತ್ತಿದ್ದರು, ಅವರು ಗ್ರಾಹಿಸಿದಿಂದಾಗಲೇ, ಅಲೋಜನೆಯಂದಾಗಲೇ, ಅತನು ತಿಳಿಸಿದ ಉದ್ದೇಶದಂತೆ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗಿ.

ಒಂದು ತಣ್ಣಿದ ಮನೋಭಾವವಿಂದ

ನಷ್ಟ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ದಂಗೆಯ ಮನೋಭಾವನೆ ಇದ್ದು, ಕರೆನ ಭೋಜನದಲ್ಲ ಹಾಲುಗಾರರಾದರೆ, ಅದು ಅಯೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕರೆನ ಭೋಜನದ ಮೂಲಕ ಅತನು ನಮಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಅದೇ ನಮಯದಲ್ಲ ಯೀಸುವಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕೆ ತಲೆ ಬಾಗುತ್ತೇವೆ. ಕರೆನ ಭೋಜನವನ್ನು ಅತನೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದರ ಮೂಲಕ ಅತನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ನಂಂತರೆನುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಅಪೂರಣನ್ನು ತಿಂದು ಕುಡಿಯುವಾಗ ಅತನ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಒಬ್ಬ ಬಿಧೇಯನಾದ ಕೈನ್ಯನು ಕರೆನ ಭೋಜನವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ನಿರಾಕರಿಸುವದಿಲ್ಲ.

ಮುಕ್ತಾಯ

ಈ ವಾಕ್ಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲ “ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿ” ಹಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಅಂದರೆ ನಮಹಂತಣ ಇಲ್ಲದ ಹೃದಯವಿರಬಾರದು ಉದ್ದೇಶ ಅನಂಥವಾಗಬಾರದು, ರಾಧಿಯಾಗಬಾರದು ಎಂಬದೇ.

ಕರೆನ ಭೋಜನದ ನಮಯದಲ್ಲ ಸ್ವ ಹಲಿಣಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಕುಲತು ಹೊಲನು “ತ್ವತಿ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನನ್ನು ಹಲಿಣಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿ ಆ ರೋಣಿಯಲ್ಲ ತಕ್ಕೊಂಡು ತಿನ್ನಲ್ಲ, ಆ ಹಾತೆಯಲ್ಲ ಕುಡಿಯಾ” (1 ಕೊಲಂಧ 11:28). ನಾವು ಇದರಲ್ಲ ಹಾಲುಗಾರಾಗುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಹಲಿಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಬ್ಬನು ಅದನ್ನು ಹಲಿಣಿಸುವೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೊಂದರೆ ಅವನು ಕಲಣ ನಾಯಿ ತೇಹಿಸಿ ಒಳಗಾಗುವನು - “ಯಾಕಂದರೆ ಕರೆನ ದೇಹವೆಂದು ಬಿವೇಚಿಸದೆ ತಿಂದು

ಕುಡಿಯವರನು ಹಾಗೆ ತಿಂದು ಕುಡಿಯವದಲಂದ ನ್ಯಾಯ ತೀಹೀಗೆ ಒಳಗಾಗುವನು”
(ಇ ಕೆಳಿಂಧ 11:29).

“ಹರಂತು ಸೀಮ್ಮಲ್ಲಿರು ಕುಡಿಬಿರುವಾಗ ಸೀಮ್ಮ ಮಾಡುವ ಭೋಜನವು ತತ್ತವ ಭೋಜನವಲ್ಲ. ಭೋಜನವಾಗುವಲ್ಲ ತ್ವತ್ಯೋಜ್ಞನು ತಾನು ತಂದ್ದಂಷ್ಟ ಮತ್ತೊಳ್ಳಲಿಗಿಂತ ಮುಂದಾಗಿ ಉಂಟಾಡುತ್ತಾನೆ: ಹೀಗೆ ಒಜ್ಞನು ಹಸ್ತಿದಿರುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತೊಜ್ಞನು ಕುಡಿದು ಮತ್ತುನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಏನು, ಉಜ್ಞವದಕ್ಕೆ ಕುಡಿಯವದಕ್ಕೆ ಮನೀರಳ್ಲಿದೆ ಇದಿಲ್ಲಾ? ಅಥವಾ ದೇವರ ನಭೀಯನ್ನು ಅನಡ್ಡೇಂದೂಡಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲದವರಿಂದ್ದ ನಾಜಿಕೆಪಡಿಸುತ್ತಿರಾ? ನಾನು ಸಿಮಾರೆನು ಹೇಳಿ? ಸಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊಗಳಿಸೋ? ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೊಗಳುವದಿಲ್ಲ”
(ಇ ಕೆಳಿಂಧ 11:20-22).